

været fremme i det andet Ting, om at rase Terrainet mellem den ny Rigsdagsfacade og den ny Bygning for det kongelige Bibliotek. Jeg har derom udtalt i det andet Ting, at jeg til fulde forstaaer den Skønhed, Pladsen vilde kunne faa ved en saadan Rasering, men tillige udtalte jeg, at dette er jo noget, der ikke afskaeres eller forhindres ved, hvad her foretages, det staaer jo aabent for vore Efterkommere at gøre det, hvis de maatte dele vore — thi jeg er her enig med det ærede Medlem — Betragtninger om det skønne derved. Naar jeg ikke hidtil er gaaet med dertil, er det fordi, det ved det ærede Medlem fra Forhandlingerne i det andet Ting, at vi jo for Øjeblikket have en Brug for den gamle kongelige Biblioteksbygning, som gør, at vi ikke kunne gaa ind paa, at den raseres nu, hvortil jo kommer det, at det at udlægge en saa stor Grund som Pladsrepræsentater et saa stort økonomisk Offer, at jeg ikke har anset og ikke anser det for forsvarligt at kræve det for Tiden, hvor vi staa overfor det store Offer, som allerede selve Genopførelsen koster. Det maa heller ikke glemmes, at Loven af 1903 sætter en Grænse i de 6 Millioner, som det hele maa koste, og de 6 Millioner ville jo ifølge Overslaget medgaa til Opførelsen, det vil altsaa ikke være muligt indenfor den økonomiske Ramme, som Loven af 1903 har opstillet, at imødekomme det ærede Medlems Ønske.

Rottbøll: Jeg skal kun med et Par Ord motivere min Afstemning i denne Sag, men jeg maa dog først gøre opmærksom paa, at saaledes som Sagens Gang har været, og grundet paa at vi faa den saa sent herop, er Landstinget i og for sig afskaaret fra at sætte sig ind i Sagen. Den blev i rette Tid forelagt i Folketinget — jeg tror, det var den 6. December — . . . (*Ministeren for offentlige Arbejder:* Det var den 6. November) . . . ja, 6. November, og først den 29. Marts kom den op til os. Og hvad er Grunden? Der var i Virkeligheden nede i Folketinget et Flertal for det, Ministeren foreslog, men dette Flertal har formodentlig ikke været Ministeren nok. Ministeren udtalte nu, at nu havde han samlet et saadant Flertal, som det ærede Medlem heroppe, som han henvendte sig til, vistnok aldrig havde drømt om. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem, han talte til, har drømt videre om Ministerens Flertal i Folketinget, men muligvis har Ministeren drømt om dette store Flertal og ikke villet nøjes med mindre. Det synes jeg med Grund

kan bebrejdes Ministeren fra Landstingets Side, at han ganske sikkert kunde have gennemført sit Forslag før, men der manglede en Socialist i dette smukke Kompagni. Thi hvad har man bestilt i dette Udvalg? Jeg kunde forstaa, hvis man havde stillet indgribende Ændringer, hvis man havde omarbejdet Planen, set stort paa det hele, lavet noget ganske nyt ud af det, at det kunde tage Tid. Men hvad har man gjort? Man har ændret Planen og skrevet nogle enkelte Ændringer. Den første af disse er den, at man skal vedtage den af Arkitekt Thorvald Jørgensen udarbejdede Plan, „saaledes som den nu foreligger fra hans Haand“, altsaa i og for sig en ganske anden Plan end den, Kommissionen har givet sin Tilslutning til, en Plan, som foreligger for Landstinget i disse temmelig uheldige Tegninger her, og hvis Grundrids hænger paa et af Værelserne her — hvad vi i øvrigt hverken af Ministeren eller af andre have faaet Besked om. Ministeren siger, at det er ikke hans Sag at sørge for, at Planerne kom til Landstinget, han stiller dette Forslag til Beslutning, og saa kunne vi i øvrigt undersøge, hvad det er, vi skulle beslutte. — Saa have de nede i Folketinget endvidere indsat en Ændring, som udvider Rigsdagens Lokaler „hen til Midterpartiet“ — jeg tror, at de have faaet et eller to Fag mere til Rigsdagslokalerne. — Rigsdagsmændene have endvidere faaet Lov til for Fremtiden at gaa ind ad en Hovedport. Det forekommer mig, at for os, der vilde sætte Pris paa en Adskillelse af Rigsdagen og Kongeborgen, baade i Rigsdagens og i Kongens Interesse, er det et Minus, at man har blandet Kongemagten og Rigsdagen yderligere sammen ved nu at gøre Hovedporten fælles. — Endelig har man sagt, at for øvrigt kunde man ændre den nærmere Fordeling af Rummene indenfor de Kongehuset, Rigsdagen og Højesteret tiltænkte Dele af Slottet efter Forhandling med de nævnte Institutioner. Det vil sige, at man har nogle ny Façader, og at man siger, at *der* skal Rigsdagen, *der* Kongeborgen og *der* Højesteret ligge, men for øvrigt er Rummet tomt, og senere bestemmer saa den højtærede Minister ved Hjælp af et Medlem af Folketinget, et Medlem af Landstinget og et Medlem af Højesteret, som han kan tage paa Raad, hvorledes dette Rum skal fyldes; kunne de ikke blive enige om det, siger Ministeren selv, hvorledes det skal være. Vi vide intet om det, vi kunne til Nød se, hvorledes Façaderne se ud — det forekommer